

มุมมองของผู้เขียนที่เริ่มต้นด้วยคำว่า “พัฒนาใจ ใฝ่เรียนรู้ คู่คุณธรรม” เป็นคำที่มีความหมายในตัวของมันมีอยู่แต่ถ้าได้ ยินเพียงธรรมดา แล้วไม่ขยายความให้ชัดเจนผู้คนก็จะตีความไปต่าง ๆ นา ๆ อยู่ร่ำไปอย่างไม่สิ้นสุดแท้ที่จริงก็เป็นสิ่งที่ดีเพราะ ความรู้มันไม่มีวันสิ้นสุดบางอย่างเรารู้ คนอื่นเขาไม่รู้ บางอย่างคนอื่นรู้แต่เราไม่รู้ก็ให้ถือว่าเป็นธรรมดา หมายความว่ามองทุกสิ่ง ทุกอย่างเป็นแบบธรรมชาตินั่นเอง

ขอให้ท่านผู้อ่านทั้งหลายจงคิดแต่ในทางที่ดีอย่างนี้ จึงจะมีความสุขในฐานะผู้เขียนก็เป็นบุคคลหนึ่งที่ชอบมองโลกในแง่ ดี คิดดีแม้จะเดินผ่านไปมาเห็นบางสิ่งบางอย่างที่ไม่ธรรมดาคือเป็นของที่ผิดแปลกธรรมชาติก็มองในแง่ดีเอาไว้แต่มาคิดอีกที หรือหลายทีก็แล้วแต่ว่าเราเป็นผู้ให้ความรู้ซึ่งคนอื่นเขาไม่รู้เขาจึงได้ทำลงไปให้ มันแปลกธรรมชาติในทางศาสนาถือว่าเป็นความ ประมาทซึ่งความประมาทก็คือว่าเป็นหนทางแห่งความตาย

ได้ถือว่าจำเป็นต้องมีการขยายความดังคำพูด ที่กล่าว ว่าเขียนอะไรก็ให้มันมีหัวมีหางทำอะไรให้มันชัดเจนเครื่องรับตี เครื่องส่งดี เสียงที่ออกมากก็เพราะชวนฟังหมายความว่าขึ้นต้น دلใจ ลงท้ายก็ให้มันน่าติดตามผู้เขียนขออนุญาตขยายความของ คำที่ให้ไว้ในตอนแรกที่ว่า พัฒนาใจใฝ่เรียนรู้คู่คุณธรรม ประชาญ์ในทางศาสนาท่านได้กล่าวว่าการพัฒนา ก็คือการกระทำให้มันดี ขึ้นประเทศไทยได้มีการพัฒนามาเป็นลำดับ แต่การพัฒนาก็ยังเป็นดังที่เห็น หมายความว่าเราพัฒนาแต่วัตถุมีความเจริญขึ้น อย่างมากมายซึ่งเป็นสิ่งภายนอก

ความสุขที่สมบูรณ์ของมนุษย์นั้นจะต้องบริบูรณ์ทั้งภายนอกและภายในแต่ที่เห็นอยู่ทุกวันมันล้วนแต่วัตถุภายนอก ทั้งหมดทั้งสิ้นได้ยินข่าวจากทางหนังสือพาดหัวข่าวว่า นักเรียนเป็นอย่างไรนั้นนิสิตเป็นอย่างไรนั้นนักศึกษาเป็นอย่างไรเมื่อได้ อ่านเรื่องแล้วรู้สึกแสบใจนี่เป็นเพียงเรื่องของเด็ก แต่ยังมีเรื่องของผู้ใหญ่เป็นผู้มีเกียรติอย่างสูงส่งแต่ประพฤติปฏิบัติตนไม่ เหมาะสมกับเกียรติศักดิ์ศรีที่ได้รับ นั้นผู้ใหญ่เหล่านั้นเป็นใครไม่ทราบหรือแล้วเปลี่ยนในบ้านเมือง เห็นเหมือนเป็นเรื่องตลกแต่ หารู้ไม่เป็นการบ่งบอกถึงธาตุแท้ของ และถือว่าเป็นภัยอย่างร้ายแรง ซึ่งได้มีลอกเลียนแบบต่าง ๆ นา ๆ สื่อสาร สามารถรู้ได้ทั่วถึง กันหมด

ใจเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดการพัฒนาที่ดีต้องมุ่งไปที่จิตใจเป็นสำคัญ ในเมื่อจิตใจดีแล้วทุกอย่างที่มีอยู่ก็ดีไปทั้งหมดเพราะ มนุษย์มีส่วนประกอบที่สำคัญสองส่วนคือ กาย+จิต ส่วนจิตนี้เป็นตัวสำคัญจะพัฒนาได้อย่างไรให้ผู้คนเหล่านั้นมีจิตสำนึก รับผิดชอบชั่วดีเห็นใจเขา เห็นใจเรามองเห็นความรู้สึกของคนอื่น ๆ เขาก็เหมือนความรู้สึกของเราด้วยเหมือนกัน เพียงแต่มี ความแตกต่างกันที่หน้าที่และโอกาสของแต่ละบุคคล ไม่แก้ตัวยาก ไม่อ่อนดัดได้ง่ายกว่า ถ้าเราไม่คิดที่จะเป็นผู้ให้อย่างถูกต้อง ตามทำนองคลองธรรม แต่ผู้คนทุกวันนี้มีว่คิดแต่เรื่องของอาเขียนและแล้วมันจะเนี่ยนไปทั้งหมด

เป็นมุมมองหนึ่งของผู้เขียนที่ได้ให้คำนิยามของคำว่า “ พัฒนาใจ ใฝ่เรียนรู้ คู่คุณธรรม ” เป็นความเห็นส่วนบุคคลตาม ยุคสมัยโลกที่ไร้พรมแดนหนาแน่นไปด้วยวัตถุนิยม ชื่นชมความเป็นอาเขียนล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ดีเป็นคูชีวิของชีวิต แต่มีเคย ครุ่นคิดถึงปัญหาที่จะตามมาในภายภาคหน้าเรียนเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ แต่มิได้พิจารณาว่าความรู้นั้นคู่กับคุณธรรมบ้างหรือไม่ ขอฝากเป็นบทกลอนสะท้อนใจไว้ก่อนจากดังนี้

มีความรู้สูงส่งสักเพียงใด
ส่วนจิตใจไม่ได้พัฒนา แสนน่าทึ่ง
ทำความดีเล็กน้อย ก็พูดพร่ำอ้อรำพึง
นี้แหละคือส่วนหนึ่งของคน.....ขาดคุณธรรม